

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12436>

Entrevista a Manuel Quesada: 'L'actuació policial del cas Bemba va ser un atac a un determinat sector del jovent de Sabadell'

Date de missatge en línia : dissabte 6 de maig de 2017

- Actualitat - Articles opinió -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

"Hem de convertir els processos repressius en oportunitats per a generar nous escenaris de conflicte i de solidaritat"

11 persones havien de ser jutjades el 24 d'abril a Sabadell pels fets ocorreguts en el tancament del bar Bemba l'any 2003. Finalment el judici ha estat ajornat fins el 18 de gener de 2018. Entrevistem a un dels encausats, que actualment és el Secretari General de la Federació Local de Sabadell de la CGT.

► **El dilluns 24 d'abril havia de tenir lloc el judici de l'anomenat "Cas Bemba", on 11 persones, entre elles tu, us enfronteu a peticions d'entre dos i dos anys i mig de presó. Ens pots explicar breument de què va?**

El cas Bemba prové del setembre del 2003, del tancament d'un bar mític de Sabadell, el Bemba. Solia ser freqüentat per les militants de la incipient nova generació de moviments socials i la joventut alternativa de Sabadell. Aquella nit hi havia una festa de comiat del bar, es van reunir més de 200 persones i el carrer era ple de gent. Al cap d'unes hores es va personar la nova Brigada d'Intervenció Ràpida de la policia municipal, un grup antiavalots estrenat aquella precisa setmana (i que mai més va tornar a actuar). La dirigien a peu de carrer el llavors alcalde Manuel Bustos, el seu germà regidor de via pública, i Josep Ayuso, llavors responsable de recursos humans i actual dirigent del PSC de Sabadell. Van decidir que el més adient era dispersar la gent que hi havia concentrada al carrer amb una càrrega policial. Això va desembocar en un enfrontament amb els joves que es va estendre a tot el centre de la ciutat. Les càrregues van ser desproporcionades, utilitzant tot l'arsenal (salves, pilotes de goma, etc.). El resultat de tot plegat fou 11 detinguts i més de 20 ferits per la violència amb que actuà la policia.

► **És a dir, considereu que l'actuació de la policia municipal i la seva especial contundència va venir motivada perquè el bar era un punt de trobada de militants de moviments socials de la ciutat?**

Nosaltres sempre hem dit que aquella actuació va estar dirigida cap a un determinat sector del jovent de Sabadell. Això no treu que un cop es decideix dur a terme, les detencions fossin completament aleatòries. Però l'acció va ser dirigida contra els joves d'aquell bar per raons òbviament polítiques. D'alguna forma, el govern Bustos volia alligonar, demostrar qui manava en aquella ciutat. I quina millor forma de fer-ho que amb una actuació policial i amb un sac de detencions? Bé, la realitat és que, vist amb perspectiva, aquella actuació no els hi va sortir gaire a compte. La solidaritat de la gent va expressar-se en mobilitzacions massives a la ciutat de més de 3.000 persones, moltes organitzacions i associacions van mostrar el seu suport als detinguts, al cap de poques setmanes el govern quadripartit de la ciutat va imploniar, quedant-se el PSC sol defensant l'actuació policial i començant una època caracteritzada pel que l'oposició de Sabadell va anomenar l'Estil Bustos. I el més important, allò va significar un revulsiu per aquells incipients moviments socials. El mateix 2003 es va crear l'Assemblea d'Okupes de Sabadell, es van crear assemblees de joves a diferents barris...

► **Us sorprèn que s'hagi reactivat el cas?**

No deixa de sorprendre que un cas com aquest arribi a judici 14 anys després. El cas és que es van derivar dues vies a nivell judicial: la denúncia de la policia municipal i l'ajuntament contra nosaltres, i les denúncies que vam interposar nosaltres contra la policia i els càrrecs polítics, per detencions il·legals, maltractaments, etc. Les nostres advocades van dur a terme una batalla legal per a que tot formés part d'un mateix procés. Perquè és important això? doncs perquè tot i que finalment la justícia va desestimar aquesta via i va acabar arxivant les nostres denúncies, el PSC de Sabadell ha estat manant en solitari a la ciutat fins el 2015. Amb la correlació de forces que hi havia, és provable que no els hi sortís rentable generar un nou focus de conflicte amb nosaltres. És molt possible que "es suggerís" que aquest procés s'intentés sostenir en el temps. D'altra banda, tampoc s'ha de descartar el factor burocràtic com a dilatador del procés tot i què associar-ho únicament a una qüestió tècnica és potser pecar

d'innocents.

▶ **Catorze anys més tard, com plantegeu la campanya?**

La campanya la plantejem en termes de solidaritat. És a dir, sabem que som nosaltres onze, però podrien haver estat altres. El que siguem nosaltres és el de menys. Per suposat que nosaltres onze serem qui haurem d'enfrontar-nos a la seva llei, però aquella actuació i aquest procés judicial és contra les joves i moviments socials de Sabadell. Llavors, aquest judici s'ha de fer extensiu, per això ho plantejem en termes de solidaritat, i per això volem que la gent i les organitzacions s'adhereixin i participin de les mobilitzacions, perquè som molts més que 11 persones.

▶ **Hem vist que des de la CGT hi ha hagut moltes mostres de recolzament cap el manifest que heu tret de cara el judici. Com ho valoreu?**

Hem rebut mostres de suport de multitud seccions sindicals, sindicats, federacions, companyes militants, etc. I també d'altres organitzacions i d'un munt de gent. Aquestes mostres de suport són el que realment ens anima a continuar endavant. Els processos judicials d'aquest tipus et generen ràbia i impotència, però per nosaltres, el que realment ens importa, és el que passa fora d'aquest teatre, al carrer. Les mostres de solidaritat et generen confiança, alegria i, personalment a mi, perquè no dir-ho, un orgull de pertànyer a un sindicat com el nostre. Però això a la CGT no és cap novetat. Som una organització coherent amb el que pensem. Sabem que ens hem d'ajudar i defensar entre nosaltres no només perquè sigui tàcticament beneficiós, és que és una part intrínseca de la societat que volem construir. Forma part del nostre ADN.

▶ **Ara mateix tu ets secretari general de la Federació local de Sabadell. Els darrers anys heu sigut molts els càrrecs i afiliats/des de l'organització que heu hagut de fer front a judicis penals i, fins i tot, la companya Laura va passar per la presó. Creus que hi ha un especial acarnissament repressiu cap a la CGT?**

Tot i que el Cas Bemba és potser diferent, en els últims anys hem viscut una revifalla de la repressió contra les nostres companyes. Casos com el de la Laura, els detinguts de la vaga general, el Cas Expert, el dels 27 i més, etc. et demostren que estem tocant allà on hi fa mal al capital, i això té conseqüències. Al cap i a la fi, la repressió no deixa de ser un símptoma de que anem pel bon camí.

▶ **Com penses que li podem fer front?**

Assumint-la. És a dir, nosaltres sabem que la forma de solventar contradiccions per part del capital és la violència, en qualsevol de les seves cares. No ens queda altra opció que assumir que hi haurà repressió, i preparar-nos moral, psicològica i organitzativament per a assumir-la i respondre. Convertir els processos repressius en oportunitats per a generar nous escenaris de conflicte i de solidaritat. I penso que això només es pot fer des del suport mutu i l'organització.

* Manuel Quesada està encausat pel cas Bemba i és Secretari General de CGT Sabadell. Article publicat al núm. 191 de la revista Catalunya